

v Psychologické laboratoři Akademie věd v Brně s orientací na výzkum osobnosti, a to v dimenzích poruchové i neporuchové činnosti.

S. Kratochvíl – psychoterapie integrativně

Stanislav Kratochvíl (nar. 1932) pracuje jako vedoucí klinický psycholog v psychiatrické léčebně v Kroměříži a současně je profesorem klinické psychologie na FF Univerzity Palackého v Olomouci. Představuje zde dalšího významného zástupce moravské psychoterapie. Jeho výzkumy se zaměřovaly zejména na zkoumání podstaty hypnózy, hypnability a hypnotických jevů, dále na proces a účinnost skupinové psychoterapie, na funkční sexuální poruchy mužů a žen a jejich terapii (s vypracováním léčebného postupu pro partnerské dvojice a ověřováním jeho účinnosti na psychoterapeutickém oddělení Psychiatrické léčebny v Kroměříži).

Kratochvílova teoretická orientace je eklektická a integrativní. To mu umožňuje přistupovat ke každému ze současných významných směrů nezaujatě, se snahou o postižení jeho přínosu a podněcuje ho, aby předkládal existující různorodé psychoterapeutické metody tak, aby jich bylo možno v praxi v co nejširším měřítku využívat. Cestu k řešení sporných otázek vidí ve vědeckém výzkumu.

O. Kondáš – psychoterapie na Slovensku

Ondrej Kondáš (nar. 1930), bývalý vedoucí Katedry psychologických věd Univerzity Komenského v Bratislavě, řešil ve druhé polovině 20. století psychoterapeutické problémy z hlediska plodného přístupu, který nazývá **discentní psychoterapie**. Jde o aplikaci teorie učení v oblasti psychoterapie. Koncepce tohoto přístupu se opírají o dobře uspořádané psychologické experimenty a o zjištění, která se dají kdykoliv opakovat a dokázat. Kondáš patří mezi průkopníky tohoto směru, který vychází z behaviorální terapie a který je indikován zvláště u poruch, jako jsou strach, tréma, koktavost, dyslexie, tiky a obsese. Kondáš provádí klinický výzkum od r. 1958, kdy se začal zabývat otázkami aplikace principů psy-